

villingsnavn at afgøre, om der skal kunne gives en Bevilling med Ret til Udskænkning af stærke Drikke, det er i Virkeligheden et Spørgsmaal, som interesserer alle dem, som rejser med Jernbanen, og ikke blot den enkelte Kommunes Indbyggere. Det, at Sogneraadet eller Bevillingsnævnet alene skal kunne bestemme, om de rejsende, der kommer med Jernbanen, eller de rejsende paa en Færge eller et Dampskib skal kunne faa sig en Pilsner til deres Smørrebrød, kan jeg aldeles ikke gaa med til.

Der er for Resten et Spørgsmaal, som staar mig uklart efter Forslaget. Hvilket Kommunalraad skal tage Bestemmelse om, hvorvidt der maa finde Udskænkning Sted paa et Dampskib eller paa en Færge? Hvilken Kommune, Korsør eller Nyborg, skal f. Eks. bestemme, om der maa finde Udskænkning Sted om Bord paa Færgen mellem Korsør og Nyborg? Eller for Dampskibet mellem København og Aarhus eller København og Aalborg, hvilken Kommune skal der tage Bestemmelsen i saa Henseende? Jeg kan ikke se, at Lovforslaget giver nogen Besvarelse af dette Spørgsmaal, og jeg synes, man gerne skulde have det besvaret. Maaske den højtærede Minister kan opklare det.

Med Hensyn til Marketenderierne vil jeg gerne sige, blandt andet ogsaa til min ærede Partifælle, det 9de Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer), som talte om dette Spørgsmaal og som sagde, at der ikke var kommet Indsigelse fra de paagældende Organisationer, som havde andraget om en Ændring paa dette Punkt, at der er maaske ikke kommet nogen saadan Indsigelse til det ærede Medlem, men der er kommet Indsigelse til mig derom, og man har deri sluttet sig til det Ændringsforslag, jeg har stillet. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at han troede ikke, at Arbejderne tog stærke Drikke med sig hen til deres Maskine eller til det Sted, hvor de arbejdede. Naar man taler om stærke Drikke, saa tænker man jo i Regelen paa Brændevin og Cognac og den Slags Ting; men jeg tænker her væsentligst paa bajersk Øl og Pilsner, som i Virkeligheden er meget lette Drikke, og den højtærede Minister ved meget godt, at disse Drikke kunde mange ønske at tage med sig, naar de var afskaarne fra at faa dem paa anden Maade. Jeg tænker f. Eks. paa Murarbejdsmænd paa Stilladset; de kan virkelig godt behøve at have en Drik imellem Spisetiderne paa en varm Sommerdag. Men hvis det Ændringsforslag bliver vedtaget, som Flertallet her har foreslaaet, har de ingen anden Udvej end den at tage Øllet med hen til Stilladset eller til Kalkbænken,

hvor de nu kan opbevare det. Det Ændringsforslag indeholder altsaa en Indskrænkning i deres Ret, som jeg ikke kan anbefale, at man gaar med til.

Med Hensyn til den tidlige Lukketid udtalte den højtærede Minister, at vi ogsaa skulde tage Hensyn til det Personale, som er beskæftiget i disse Restaurationer. Jeg er meget villig til at tage Hensyn til Personalet, og jeg vil selvfølgelig ikke være med til at forlange, at disse Folk skulde arbejde fra tidlig om Morgenen til Kl. 1 om Natten; men man maa saa i disse Forretninger som i adskillige andre Forretninger, hvor det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at have en lang Arbejdstid, gaa den Vej at indføre flere forskellige Arbejdshold, saaledes at et Hold kan arbejde paa en Tid, medens andre kan arbejde en anden Tid i Døgnet. Hvis man i alle Tilfælde skulde indskrænke Forretninger og Virksomheder til den Tid, i hvilken et enkelt Hold af Personalet kunde arbejde, vilde vi komme daarligt fra det med Hensyn til Sporveje, Jernbaner, Gasværker o. s. v. Man maa selvfølgelig tage de nødvendige Hensyn til Personalet derved, at man sætter flere Hold i Gang.

Den højtærede Minister sagde i Anledning af mine Bemærkninger om, at jeg mente, at man ved dette Forhold vilde søge at snige Forbud ind paa en Maade, som ikke var rigtig, at han havde hørt alle mine Argumenter før, og at de ikke blev bedre af, at jeg gentog dem. Jeg kunde sige akkurat det samme til den højtærede Minister, for jeg har i adskillige Aar læst akkurat de samme Argumenter, som han fremsætter her, i Afholdsblade og har hørt dem paa Afholdsmøder; og jeg kan forsikre den højtærede Minister, at de absolut ikke bliver bedre, fordi han gentager dem her fra denne Talerstol, saa det bliver Hip som Hap. Men lad os se Sagerne, som de foreligger, og ikke slaa hinanden i Ansigtet med, at man har hørt de samme Argumenter før. Jeg har ikke tænkt, at jeg skulde kunne finde paa nye Argumenter, og derfor bruger jeg de gamle, som er gode. Den højtærede Minister sagde, at der ikke er nogen principiel Modsætning imellem de foreslaaede Bestemmelser og den nugældende Lov. Det er netop det, der er. Paa ganske afgørende Punkter er der indført helt nye Principper, nemlig ved Forbudet ved kommunal Afstemning, Søndagsforbud o. s. v. Det er netop afgørende Brud med Principper i den nugældende Lov. Kun hvis man tager Principper i udvidet Forstand og siger, at den nuværende Beværterlov